wonderbaarlijke metamorfose plaats. Op de plek waar eerst een grauw parkeerterrein was gelegen, was een prachtig paradijsje ontstaan. Wie heeft dat hofje niet gezien tijdens de jaarlijkse tuinendagen in Noordwijk. Samen met Siem was ze daar altijd te vinden. Als educatiegroep waren wij bevoorrecht tijdens warme zomeravonden bij Annie in dat "hofje van Eden" te mogen vergaderen. Daar gingen dan haar eigengemaakte sap en door haar zelf gebakken koekjes rond. Een herinnering met een gouden randje.

Tot hoge leeftijd bleef zij geïnteresseerd in alles wat in de natuur omging. Hoewel Annie niet meer onder ons is, zijn wij niet zonder Annie. Wie heeft er niet (via een prijsje) een van haar mooie keramieken creaties van vaasjes en bakjes in zijn bezit, of een van haar prachtig geschilderde kaartjes.

Lieve Annie, helaas is het leven eindig, wij zijn blij dat we jou zo lang van dichtbij hebben mogen meemaken. In de mooie dingen, die je ons hebt laten zien en die je achterliet zullen wij jou steeds blijven herinneren.
Wij wensen Siem de komende tijd veel sterkte toe.

Al je natuurvrienden.

Frans Ruigrok

Na een ziekbed van enkele maanden is, voor velen onverwacht, ons lid Frans Ruigrok van der Werven overleden.
In juni vertelde Frans heel openhartig aan zijn vrienden- en kennissenkring, dat hij ernstig ziek was. Maar optimistisch als hij was, gaf hij aan dat hij vol goede moed medische behandelingen zou ondergaan om er weer bovenop te komen.
Het heeft niet mogen baten. Op 20 augustus j.l. is Frans overleden.

Frans was allereerst een enthousiast fietser en pleitbezorger van de ENFB.
Voor onze vereniging was hij jarenlang actief bij de paddenbescherming. Maar ook was hij bezorger van De Strandloper in twee grote wijken, nl. Beeklaankwartier en Vinkenveld.
Wij zullen hem missen.
We wensen Wilma en zijn kinderen Henk en Linde veel sterkte.

Vervolg op "Rietorchissen in Noordwijk"

Naar aanleiding van het artikel "Rietorchissen in Noordwijk"door A.J.M. Schipperijn in de laatste uitgave van de Strandloper zou ik graag wat opmerkingen willen maken.
Toen zo'n twintig jaar geleden er afgravingen en zandverplaatsingen gebeurden bij wat nu het Oosterduinmeer heet, heb ik o.a. met leerlingen van het Pieter Groen College te Katwijk honderden Rietorchissen voor de aanstormende bulldozers en vrachtwagens weggehaald, in de hoop deze prachtige en interessante planten nog een tweede kans te geven.
Zo heb ik er dus een groot aantal geplant aan de vochtige oevers bij de Northgodreef, in Leeuwenhorst, waar ik een stuk ruigte voor het Zuid-Hollands Landschap beheerde, aan de slootkantjes bij volkstuintjes aan de Duinweg, enkele in de tuin van Wim Baalbergen (Schoolstraat), tientallen langs de Duinwetering t.o. het Jan Verwey Natuurcentrum (die een dag later alweer door de gemeentelijke plantsoenendienst werden weggemaaid).

De meeste zijn echter geplant langs de kanalen in de A.W.-duinen (met instemming van een van de toenmalige toezichthouders) en langs de Knardijk tussen waar nu het infocentrum van Staatsbosbeheer is en de Oostvaardersdijk.
Dat mijn inspanningen niet altijd succesvol waren, mag blijken uit het feit dat de inmiddels uitgegroeide populaties van enkele honderden, door werkzaamheden aan de Knardijk (weghalen van basaltblokken en dijkverzwarende keien; interessante niches voor planten en insecten werden meedogenloos

gesloopt) vanwege overgang van beheer van de Dienst voor IJsselmeerpolders naar Staatsbosbeheer ook weer weggebulldozerd zijn.
Enkele tientallen wist ik te redden en zijn terechtgekomen in de door mij aangelegde (en door enkele leden van het bestuur weggehoonde) wilde plantentuin bij de Grote Kerk aan de Voorstraat. Daar verschijnen ook uitgezaaide nieuwe planten tussen de vochtige straatklinkers aan de muurzijde.
Verder weet ik twee tuinen in het Willem Alexanderpark waar zich spontaan Rietorchissen vestigden.
Het succesvolle verloop van de Rietorchissen aan de Northgodreef en de A.W.-duinen bevestigen mij in mijn opvatting dat door een actieve inzet je van veel verloederde of gekunstelde plantsoenen, rijk gevarieerde natuurontwikkelingsprojecten kan maken.
De kerktuin is daar een voorbeeld van.
Het zou toch nog eens van de beleidspunten van de Vereniging de belangrijkste of een van de belangrijkste moeten worden: ***van natuur consumeren naar natuur creëren***.

Maar dan moeten de handjes wel wapperen…..

S.W.J. Dieleman

“Puijke” Natuur in het Jan Verwey centrum

Wie regelmatig in het Jan Verwey centrum komt is het vast al eens opgevallen. Iedere maand is er weer een prachtig opgemaakte tafel met allerlei verse takjes, boomvruchten en bloemen. Velen hebben er al een opmerking over gemaakt dat het er iedere keer zo mooi bijstaat. Alle soorten takken en vruchten zijn voorzien van de Latijnse namen. In de hele bibliotheek staan er ook kleurige vazen met prachtige bloemstukken. Echter, degene die ze maakt is bij maar weinig mensen bekend.
Meneer Puijk uit Noordwijkerhout is elke 1e zaterdag van de maand, tijdens de inloopochtenden present. Hij heeft meestal een grote mand met spullen bij zich en gaat heerlijk zijn gang met het opmaken van de tafel en de vazen, ondertussen genietend van een kopje koffie. Om nu eens te laten zien wie al dit moois voor ons verzorgd, hebben we hem maar eens op de foto gezet.

Ineke van Dijk